

N.º 3 (d) Patent n.º 113.982 Preu: 10 cts.

esquitz

Suplement d'EN PATUFET

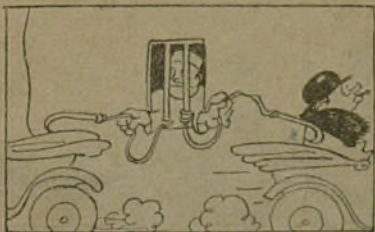
Vol fugir de la presó

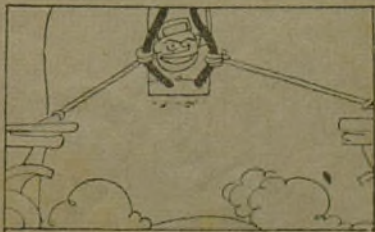
i aprofita l'ocasió

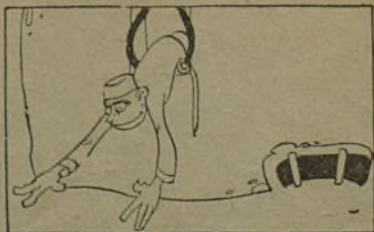
de robar un cercapous.

A dos autos l'ha lligat,

que els barrots deixen com nous:

per l'obertura ha passat

i ja té la llibertat.

Una paret de neu

A en Marc Domínguez

DÉU, amats nens, sempre dispensa la seva protecció als que creuen i l'invoquen en ses tribulacions, però aquesta protecció divina es manifesta de manera més palpable envers els nens i nenes bons. Molts i molts exemples us podria adduir per demostrar-ho, però avui solament us contaré un fet que passà no fa molts anys en un poble petit de la muntanya, durant la guerra passada.

En aquest poble, o millor dit, prop d'aquest poble, hi havia una casa en la que hi vivia una pobra dona vella, amb quatre néts seus, que eren tots

grassonets i bufons, però sobretot molt bons i respectuosos amb la seva àvia.

Una nit, per cert molt freda i tempestuosa, car era a l'hivern, i en aquella comarca el fred apretava de debò, estaven aquella bona gent molt espantats i temerosos de què els soldats enemics anessin a treure'ls de casa, com havien fet en altres llocs. I no n'hi havia per menys, perquè quan estaven ja per anar al llit, de sobte sentiren una gran fressa de fusells i descàrregues, i el pitjor era que aquella fressa s'anà acostant cap a la casa, fins a sentir els crits, pels quals es comprenia que aquells soldats eren els enemics de la seva pàtria. Ja podeu pensar que espantada estaria tota aquella mainada! L'única que restava tranquil·la i sense temor era la pobre àvia, que, plena de fe i de confiança en Déu, els animava a tots, dient que si tots plegats pregaven Déu, Ell els ajudaria i preservaria de tot perill.

Voltada dels quatre néts, agafà un devocionari i els començà a llegir una

pregària, en la qual, i entre altres coses, estaven escrites aquestes paraules de la Sagrada Escriptura: «Déu pot construir una paret al nostre entorn per lliurar-nos de tot perill».

Un dels nens, en sentir aquestes paraules, va dir que era massa això per demanar-ho a Déu, com si hi hagués alguna cosa que Déu no pogués fer.

—Si Déu Nostre Senyor vol aixecar una paret al nostre entorn, Ell ho pot fer—respongué la bona àvia—; però el sentit d'aquestes paraules divines no és aquest, sinó que volen dir que Déu ens pot protegir com si realment al nostre entorn hi hagués una paret.

Aquella nit cap soldat va acostar-se a la casa ni va molestar per res aquella pacífica família. ¿Què havia passat? ¿Es complien les paraules de la Sagrada Escriptura?

El dia següent, quan varen anar per obrir la porta, trobaren a l'entorn de tota la casa una paret de neu, tan alta i gruixuda, que cap soldat l'havia pogut passar.

—Veieu?—els digué llavors l'àvia.
—Déu Nostre Senyor ens ha protegit
amb una mena de paret que ningú
pensava.

J. D.

—
T A R J A

Marina Rodes Rubel

Formar amb aquestes lletres, degu-
dament combinades, el títol d'una òpe-
ra catalana i el cognom de l'autor de
la música.

M. R.

—
A C U D I T

Un capellà pregunta a un nen que
sap molta doctrina, segons diu sa mare:

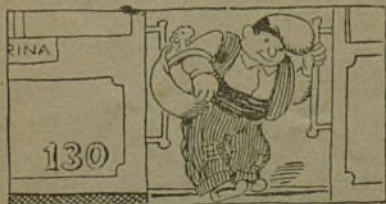
—¿Quants Déus hi ha, nen?

—Dos.

—Ja ho veu, senyor rector: només
s'ha equivocat d'un.

RODOLINS INCOMPLETS

NO BAIXEU CONTRA DIRECCIÓ!

En Cristòfor Badaria

.....

Com que de baixar no en sap

.....

Per què el febrer té 28 dies, i el gener i el març 31

Llegenda anglesa

Haveu de saber, estimats lectors, que abans, ara fa molts i molts segles, el Febrer tenia 30 dies.

Però en sa joventesa era molt perdut, molt jugador, i de xic en xic va perdre tota la seva fortuna, i per fi no li quedà ni un xavo.

—¿Com ho faràs? — va pensar. — Torna anar a jugar per veure si guanyes.

I se'n va anar cap a la casa de joc, on trobà els seus companys Gener i Març, que llavors només tenien 30 dies.

—¿Voleu venir a jugar?

—Sí, anem—varen contestar-li.

I varen anar cap a la taula del joc. El Febrer va perdre.

—No tinc amb què pagar-vos—va dir als seus companys.

—Ho tirarem per la justícia—li varen contestar.

—No digueu pas res: Us donaré un dia a cada u.

Febrer es va treure dos dies de sobre i va quedar amb 28 dies i el Gener i el Març varen quedar amb 31 dies.

Traducció d'en

FRANCESC X. MARCÉ

VERSOS DE RIURE

MEDICACIÓ D'URGÈNCIA

—Doctor, estic fatalíssim,
tragino un encostipat
que em fa estornudar tothora;
tinc tot embromat el cap
i, seguit, el nas em raja
el mateix que una canal.
¿Què m'aconsella que prengui?
—Es per tal cas indicat,
i ensems el de més urgència,
un mocador de mocar.

NYIC

Impremta: Carrer de Muntaner, 24, interior

HISTORIA DEL REI PANTALLA I DEL TRANQUIL PERE GRALLA

Una vegada era un rei
que tenia un gra al clatell.

Vet aquí que, menjant col,
va empassar-se'n un pinyol.

Des d'aquell jorn cap ençà
que el pobret tragina el gra.

Buscava per tots cantons
un remei que fos dels bons.

Fins que se li ha presentat
un metge entenimentat.

Porta una planxa calenta
per veure si li rebenta.

L'efecte va ser tan gran
que va passar-li al davant.

De ràbia, a aquell metjot
va tancar-lo dins d'un pot.

Per sortir a passejar
fins l'havien d'ajudar.

No pogué ficar-se al llit
fins que van trobà un ardit.

Desesperat d'aquell nas,
vol matar-se amb aigua-ras.

—No ho facil!—li diu en Gralla-
Jo sé un remei que mai falla.

I per medi d'un imant
l'hi arregla del davant.

—Ben regat i un xic de fons,
tot serà qüestió de temps.

I una setmana passada,
contemplen quina brotada!

—De prèzacc devia ser,
perquè ha sortit preseguer

—Trasplantar-lo—diu en Gralla—
sols serà un joc de quitxalla.

Quan l'arbre fou trasplantat,
el rei va quedar curat.

Perquè quedi ben pagat
tots els préssecs li han donat.

Des llavors que tot ho curà
amb un pot de confitura.